

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika Hrvatskih laburista – Stranke rada

U Zagrebu, 08. srpnja 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandman na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o doplatku za djecu, P.Z. br. 871

Temeljem članka 196. st. 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora podnosimo amandman na **Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o doplatku za djecu, P.Z. br. 871:**

A M A N D M A N

Na članak 5.

U članku 5. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Korisnicima kojima je pravo na doplatku za djecu s težim oštećenjem zdravlja utvrđenim prema posebnim propisima prestalo do dana stupanja na snagu ovog Zakona zbog navršениh 27 godina života, temeljem ovog Zakona pripada pravo na doplatku za djecu od dana kada su navršili 27 godina pa sve dok postoji ili je postojalo teže oštećenje zdravlja.“

Obrazloženje:

Propisuje se povratno djelovanje ove odredbe Zakona, sukladno članku 90. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske. U ovom slučaju postoje posebno opravdani razlozi za povratno djelovanje odredbe na priznavanje prava na doplatku za djecu korisnicima starijima od 27. godina s težim oštećenjem zdravlja, a koji su to pravo izgubili zbog izmjena Zakona o doplatku za djecu.

Naime, prvi Zakon o doplatku za djecu iz 2000. godine (NN 17/99) u tadašnjem članku 17. propisivao je da dijete koje postane, potpuno i trajno, nesposobno za samostalan život i rad do navršene 15. godine, ostvaruje pravo na dječji doplatku za sve vrijeme osposobljavanja za samostalan život i rad, bez obzira na životnu dob (dakle i nakon 27. godine).

Dana 01. siječnja 2002. godine na snagu je stupio novi Zakon o doplatku za djecu koji ukida ovo pravo osobama starijima od 27. godine. Namjera zakonodavca nije bila ostaviti korisnike produženog prava na dječji doplatku bez financijske potpore, već u svom članku 38. predviđa da osobe koje su već ostvarile pravo na dječji doplatku i nakon 27. godine to pravo zadržavaju, do donošenja posebnog propisa o pravima osoba s invaliditetom koji bi uključio

sve osobe s težim oštećenjima zdravlja, bez obzira na godine. Taj posebni propis trebao je biti Zakon o inkluzivnom dodatku, koji od 2002. godine do danas nije donesen. Posljedica ovakvog (ne)postupanja jest činjenica da je određen broj osoba s invaliditetom zadržao pravo na dječji doplatk i nakon navršene 27. godine (oni koji su to pravo ostvarili do 31.12.2001. godine), a drugi dio, s jednako teškim oštećenjima zdravlja, to pravo nije mogao ostvariti.

Na ovaj propust države upozorio je i Ustavni sud Republike Hrvatske koji je 2008. godine Hrvatskom saboru i Vladi RH uputio svoje Izvješće kojim utvrđuje da nadležno tijelo nije donijelo propis za izvršenje odredaba Ustava i zakona, a koje je bilo dužno donijeti (NN 141/08).

Budući da se ovdje radi o naročito osjetljivoj kategoriji građana, te da je do nejednakosti prošlo zbog propusta, a koji se zbog svog trajanja od 13 godina može nazvati i nemarom vlasti, smatramo da ova odredba treba imati retroaktivno djelovanje i da se svim osobama s težim oštećenjima zdravlja koje su to pravo izgubile zbog navršene 27. godine isplati iznos dječjeg doplatka kojeg su izgubili, od navršene 27. godine do podnošenja zahtjeva temeljem ovog Zakona, za sve vrijeme u kojem postoji ili u kojem je postojalo tjelesno oštećenje.

Povratno djelovanje ove odredbe stajalo bi državu oko 150 milijuna kuna, što je možda manje nego što bi država platila kada bi se svi oštećenici zbog nemara državnih tijela obratili međunarodnim institucijama s odštetnim zahtjevima.

Predsjednik

Dragutin Lesar